

Novament Malanyeu ens rep càlid i acollidor, aquest cop per repetir la discreta *Francesc Suñol;* via generosament equipada, que serpenteja entre boscos penjats, boixeres i savines cercant certa continuïtat. El rocam excel·lent, amb els forats i cantells tant característics d'aquesta paret, farà que passem una bona estona, gaudint de la tranquil·litat tant característica d'aquest raconada, només pertorbada pel so monòton dels esquellots.

Via: Francesc Suñol
Zona: Malanyeu
Dificultat: 6a (D)
Dificultat obligada: V
Llargària: 85 metres
Grau d'exposició: Baix
Grau de compromís: Baix

Equipament: Via equipada amb espits

• Material: 9 cintes exprés

Orientació: SudValoració: **

Aproximació:

Un cop arribem a Malanyeu aparquem el vehicle al costat d'un camp de futbol. Seguim a peu per una carretera que es dirigeix cap a l'església i continuem fins que arribem a un mas. Just abans surt un corriol que s'endinsa al bosc; el seguim. Creuem una riera i un filat elèctric. Al cap de 5 metres comença un altre corriol poc definit a l'esquerra que, sense pujar al peu de la paret, va resseguint-la per sota fins a trobar el peu de via.

L1(V)

La primera tirada és una bonica placa esquitxada de bons forats i preses agraïdes. L'escalada esdevé mantinguda en IV+, amb algun pas puntual un xic més complicat. El llarg, de la mateixa manera que la resta de la via, es troba generosament equipat. La reunió es fa a la mateixa placa, però podem muntar-ne una de més còmoda sense problemes tot just a l'esquerra, aprofitant un petit replà i la primera expansió del segon llarg. 30 metres, 9 espits.

L2(IV+)

Ens enfilem a la placa i escalem en diagonal fins abastar una nova placa amb roca de primera. Arribem a una petita feixa i continuem per un mur, altra cop amb roca de la bona; un cop superat el muret arribem a un replà on muntem la segona reunió. 30 metres, 8 espits.

L3(6a)

Sortim de la reunió per terreny fàcil per anar a abastar la primera expansió. Un cop encintada flanquegem un pèl més i baixem un xic, per situar-nos al peu d'un curt diedre. El pas clau de la via es troba en aquest tram, que superem sense massa dificultat buscant bones preses a la banda esquerra (tot i que la ressenya marca 6a, en cap cas passa de V+). Un cop superat aquest tram creuem una franja de vegetació i escalem una darrera placa de nou amb molt bona roca. 30 metres, 9 espits.

Descens:

Rapelant per la via (totes les reunions estan equipades amb cadena i anella) o bé carenejant cap a l'est fins arribar a la pista.

El que més m'ha agradat:

- Bonica primera tirada, mantinguda i agradable.
- Molt bona roca tota la via.
- Molt ràpida, podem combinar-la amb <u>altres vies properes</u> per aprofitar la visita.

El que no m'ha agradat tant:

• Com tots els itineraris d'aquesta part de la paret, la via no té gens d'ambient.